

Позицијата на опозиција е навистина тешка, особено ако досега не сте биле таму. Но, дали исклучително поради тоа треба постојано во јавноста да се напонува дека во Република Македонија има етнички проблеми? Дали тоа е пораката која нашите политички претставници треба да ја испратат до меѓународните претставници, наместо слика на земја која инсистира да стане дел од Европската унија и од НАТО? Каде во целава приказна е експремиерот Владо Бучковски, кој не пропушти да соопшти дека во државава има политичка криза. Зарем, и тој оди по теркот на ДУИ? Зарем живее во филмот дека на овој начин ќе го врати својот углед пред меѓународните претставници или, пак, можеби ќе си ја врати партијата, која пред неколку седмици му откажа љубов?

Темите за кои власта и опозицијата треба да разговараат, односно треба да бидат ставени на врвот, како политички и национален приоритет, едноставно се фрлаат на маргините, а на површината испливуваат тесногради партиски цели, со кои најверојатно се сака да се поентира кај одредено гласачко тело или, пак, исклучително да се соопшти партискиот став.

ПОКРАЈ ИНТЕНЦИЈАТА ДА СЕ ДЕФИНИРА КРИЗА ВО МАКЕДОНИЈА, ВЛАДЕЈАЧКОТО МНОЗИНСТВО ВЕЛИ ДЕКА ПОЛИТИЧКАТА АТМОСФЕРАТА ВО ЗЕМЈАВА Е СТАБИЛНА

"МИС КОЛ" В АХМЕТИ И НА

Грчкиот збор дијалогос е литературна уметничка форма од античката филозофија, која ја создале Сократ и Платон, а која означува разговор на двајца. Оваа форма се користи и денес, во различни варијанти, и за различни цели, иако епилогот од неа секогаш не е еднаков и целисходен. Но, сепак, таа е основа за разговор, без која не може да се замисли денешната комуникација.

Природата на дијалогот е да се покренат прашања, да се слушнат размислувања, и да се дадат своевидни одговори на одредена тема. Тоа е концепт, кој треба да обезбеди развој во комуникацијата на лицата кои учествуваат во дијалогот, но истовремено и да обезбеди приближување на често дијаметрално спротивни ставови. Во него не треба да се бара победничката ниту, пак, поразената страна, туку едноставно смислата за почитување на туѓото мислење и став. Способноста да се ислуша другата страна е гест на почитување на спротивното мислење, а несогласувањето со него, всушност како и давањето одредени забелешки, не е непотребно противење, туку искажување на соп-

ствен став. Точката околу која треба да се обединат учесниците во дијалогот е единствена, иако темата е различна, и многу често "жешка", која често пати знае да предизвика бура од емоции, кои можат да донесат неплодна и непродуктивна комуникација.

Ова особено важи за политичките теми, за кои политичките субјекти, и оние од власта и оние од опозицијата, имаат различно размислување. Поточно, ова особено важи во Република Македонија, каде мостот кој треба да се изгради во комуникацијата меѓу власта и опозицијата често пати знае да биде недостиген или, пак, урнат во самиот старт. Недостигот од храброст да се премостат навидум големите разлики во нашата политика знае да создаде атмосфера на страв од соочување, која често резултира со "мис кол" на одредено време. До оној момент кога некој странски емисар во земјата или, пак, некоја невладина организација, се разбира, помогната од надвор, не се дрзне повторно да организира нова средба на која нашите лути политички противници ќе седнат на една маса и ќе почнат да комуницираат меѓу себе. Се разбира,

Пишува:
Магдалена АНДОНОВСКА

БУЧКО ПРОТИВ СИТЕ!

Поранешниот премиер Владо Бучковски беше вистинска ѕвезда на дебатата. На удар на неговата критика се најдоа речиси сите. Почнувајќи од сегашниот премиер Никола Груевски и неговата Влада, поради која тој не можел да ги отвори дневните весници и да ги прочита од постојаните огласи на Владата. Ништо помал не беше и рафалот упатен кон претседателот на државата, Бранко Црвенковски, кому Бучковски му порача дека е време да се разбуди и многу повеќе да води сметка за националните државни интереси, отколку за случајувањата во неговата поранешна партија.

Истовремено, екслидерот на СДСМ им порача и на невладините организации да се разбудат и да излезат од кризата во која западнале по случајот со "Транспарентност Македонија". Сепак, врв беше критиката посочена до меѓународниот претставник Ерван Фуере за кого рече дека еден период дејствувал како адвокат на ДУИ, кој по секоја цена вршел притисок оваа партија да влезе во власта.

ЕКСПРЕМИЕРОТ ВЛАДО БУЧКОВСКИ Е ВО КАВГА СО СИТЕ. СИТЕ МУ СЕ ВИНОВНИ ЗА СИТУАЦИЈАТА ВО КОЈА СЕ НАЈДЕ

О СЛУШАЛКИТЕ НА ГРУЕВСКИ

МЕЃУНАРОДНИТЕ ПРЕТСТАВНИЦИ СЕ ОБИДОА ДА ГИ ДОБЛИЖАТ СТАВОВИТЕ НА АХМЕТИ И НА ГРУЕВСКИ. НО, НЕ УСПЕАЈА

тоа оди фаволски тешко, но добро за почеток.

Ведрата страна на целата ситуација е тоа што политичките противници, конечно седнаа на една маса, но лошата е што секој остана на својот првобитен став. Токму тоа се случи минатата седмица на трибината со наслов "Дијалог меѓу политичките партии", организирана од граѓанското движење "Разбуди се", а чија основна цел беше на една маса да ги седне премиерот Никола Груевски и лидерот на ДУИ, Али Ахмети. Секако, за комплетна политичка слика потребни беа и лидерите на двете други поголеми партии - СДСМ, во чие име се појави сега веќе експретседателот Владо Бучковски и ДПА, чии претставници во последен момент го откажаа своето присуство.

**ЛИДЕРСКИ
КОНФРОНТАЦИИ ЗА
СОПСТВЕНИ ЦЕЛИ!**

Што е тоа што нашите политички претставници ги прави различни меѓу себе? Дали можеби тоа е нивната идеолошка матрица, различното поимање на политиката или, пак, едноставно позицијата која ја имаат во моментот? Односно дали ѝ припаѓаат на опозици-

јата, или се дел од владејачкиот политички кампус? Веројатно од сè по нешто. И сè тоа е в ред, доколку нештата се одвиваат според некој незапишан политички редослед, односно доколку се знае кои политички партии ѝ припаѓаат на власта, а кои на опозицијата. Македонската политичка приказна станува уште позаплеткана отколку што вообичаено е, на нашата политичка сцена едноставно некој не си го знае своето место. И токму поради тоа комуникацијата се одвива отежнато или, пак, воопшто ја нема. Во една таква ситуација темите за кои власта и опозицијата треба да разговараат, односно треба да бидат ставени на врвот, како политички и национален приоритет, едноставно се фрлаат на маргините, а на површината испливуваат тесногради партиски цели, со кои најверојатно се сака да се поентира кај одредено гласачко тело или, пак, исклучително да се соопшти партискиот став.

Токму тоа се случи на средбата, која требаше да ги доближи ставовите на нашите политички елити за одредени државни и национални прашања но, за жал, таа се претвори во жестока политичка пресметка, која ни малку не личеше на дебата на која всушност требаше да се разговара, туку едноставно беше само партиска конфронтација. Се зборувааше за Рамковниот договор, за Тетовскиот универзитет, за работата на претседателот на Република Македонија, за етничките проблеми, за партиското функционирање, за имиџот на државата пред меѓународната заедница..., но речиси ниту збор не се кажа за НАТО и за Европската унија, што всушност требаше да биде основна тема.

Како и секогаш, приказната ја почнува оној кој е најзасегнат, во случајов тоа е ДУИ, која и натаму не си го знае своето место и сè уште живее во постизборието, односно во меѓупериодот на составување нова Влада, борејќи се со правото за тоа кој е победник на изборите, а при тоа издигнувајќи го овој проблем на етничко ниво. На овој став, односно дека нема етнички проблем, а уште помалку политичка криза, реплицираше премиерот Никола Груевски кој, упатувајќи му совет на Ахмети, посочи дека е добро една партија извесен период да мине во опозиција и да се реформира, но истовремено и да се соочи со работењето на некои нивни функционери додека практикувале власт. За Груевски и натаму останува дека во Македонија на изборите има само еден победник, кој ја составува Владата, со што се согласи и експлицирано на СДСМ, Владо Бучковски, кој отворено соопшти дека во предизборието му понудил на Али Ахмети заеднички да настапуваат на изборите, но тој го одбил. Што ќе рече, доколку се случило

ДУИ И НАТАМУ НЕ МОЖЕ ДА ГО НАЈДЕ СВОЕТО МЕСТО. КЕ ИСЦЕНИРА ЛИ КРИЗА?

тоа, сега Ахмети не би се грижел кој е победник на изборите!

А за да се заокружи целата приказна мора да се има еден виновник. Овде не го најдоа во Законот за полиција, кој и натаму е заглавен во собраниската дебата.

ПАРТИСКИТЕ КРИЗИ СЕ "ПРОДАВААТ" КАКО ДРЖАВНИ!

Но, дали навистина во Република Македонија има политичка, односно етничка криза, како што посочува Ахмети? Што е тоа што угледниот весник "Економист" го потенцира за нашата земја, како салата за која се спомнува секогаш кога во неа ќе се јави некаков проблем? Врз основа на што експремиерот Бучковски вели дека во Македонија има политичка криза, а власта се подготвува за предвремени избори?

Ова се дел од прашањата кои произлегоа од меѓулидерската таканаречена дебата, на која најверојатно со точно утврдена намера се пласираа дел од нив. Секако дека ДУИ, со оглед на фактот дека го изгуби правото да биде првата албанска партија во Македонија, околу која ќе се "врти" сè, има право да реагира на начин на кој тоа и го прави, особено сега откако е во опозиција, и откога практично изгуби дел од своите привилегии. Всушност, и на врапчињата во државата им е јасно дека од позиција на власт многу полесно се решаваат наметнатите партиски проблеми, отколку од позиција на "сиромашна" опозиција. Од тука многу е јасна борбата на ДУИ по секоја цена да се врати на власт, односно на политичкиот врв како пар-

тија без која не е можен ниту етничкиот, ниту безбедносниот развој на земјата. Позицијата на опозиција е навистина тешка, особено ако досега не сте биле таму.

Но, дали поради тоа исклучително треба постојано во јавноста да се напонува дека во Република Македонија има етнички проблеми? Дали е тоа пораката која нашите политички претставници треба да ја испратат до меѓународните претставници, наместо слика на земја која инсистира да стане дел од Европската унија и од НАТО? Каде во целата приказна е експремиерот Владо Бучковски, кој не пропушти да соопшти дека во државата има политичка криза. Зарем, и тој оди по теркот на ДУИ? Зарем живее во филмот дека на овој начин ќе го врати својот углед пред меѓународните претставници или, пак, можеби ќе ја врати партијата, која пред неколку седмици му откажа љубов?

Веројатно сè тоа е дел од неговата приказна. Но, за жал, таа не кореспондира со реалноста. Напротив, реалноста вели дека сè уште не минале ниту сто дена на новата Влада. Не почнале да се реализираат ниту основните приоритети од чекорите на Груевски, а не, пак, ВМРО-ДПМНЕ да размислува за предвремени избори.

Иако дебатата на лидерите, која требаше да вроди со плод, и да донесе некаков заклучок, беше бескрајно жалова и претворена во политичка пресметка на претседателите, сепак за многумина таа барем делумно постигна некаков успех. Причина за тоа е што конечно Али Ахмети и Никола Груевски си подадоа рака. Навистина куртоазно ракување, ако се земе предвид што сè си кажаа еден на друг, но можеби доволно за почеток!?